

עת"א 3896/04/21 - יצחק וקנין (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 3896-04-21 וקנין(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	יצחק וקנין (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") בדבר קבלת טיפול רפואי.

המבקש טוען בעתירתו כי לפני מספר שנים עבר תאונת דרכים ונפגע באופן קשה ביותר בעיקר בחוליות עמוד השדרה. הפגיעה מסבה לו כאב וסל רב וכדי להתמודד עם הכאב הוא נזדקק לטיפול תרופתי משמעותי. לאחר פנייתו למרפאת מתקן הכליאה בו הוחזק, קיבל טיפול תרופתי אותו נטל באופן קבוע, אך בנוסף נטל תרופות שלא נרשמו לו על ידי צוות המרפאה ובשל כך קרס גופו, הוא אושפז מורדם ומונשם עד שהרופאים הצליחו להצילו וייצבו את מצבו. המבקש טוען כי מאז שחרורו מאשפוז והחזרתו למתקן הכליאה, הוא אינו מקבל טיפול רפואי כלל, זאת כפועל יוצא מהתנהלותו אשר הביאה למצב אשר סיכן את חייו. המבקש ציין בעתירתו כי הוא מבין את הפסול שבמעשהו ואת השלכות הדבר ולדבריו, למד לקח. הוא מבקש טיפול רפואי שכן הוא אינו יכול לסבול את הכאב והוא נאלץ לרכוש תרופות "בשחור".

המשיבים טענו בתגובתם כי המדובר באסיר אשר מכור לסמי רחוב וסמי מרשם והינו מעשן כבד. מצבו הרפואי מורכב, הוא סובל מבעיות רפואיות רבות, בהן מחלת ריאות כרונית חסימתית הדורשת שימוש במחולל חמצן. לאורך תקופת מאסרו נעשו ניסיונות בלתי פוסקים להרחקת המבקש משימוש בלתי מבוקר בסמי רחוב ובסמי מרשם, בין היתר באמצעות שימוש בתחליפי סם, אך המבקש אינו עומד בטיפול אשר הוטאם לו ומפר פעם אחר פעם את ההסכמות אליהן הגיע עם הגורמים המקצועיים ביחס לתוכנית הטיפול המותאמת לו. לטענת המשיבים, המבקש מסכן את חייו שלו ואת חיי יתר האסירים בביצוע ניסיונות הברחה של סמי רחוב וסמי מרשם. יוצא כי תחליפי סם אינם יעילים לעותר ואילו התרופות הממכרות שאותן הוא מבקש, עלולות לגרום למותו בשל השפעותיהן על דיכוי הנשימה.

המשיבים הפנו לסעיף 11ב' וסעיף 74 לפקודת בתי הסוהר, תשל"ב-1971 לפיהם אסיר יהיה זכאי לטיפול רפואי הנדרש לשמירה על בריאותו לפי תנאי גורמי הרפואה אצל המשיבים וכן הפנו להוראות פקודת הנציבות 04.44.00 בדבר "הטיפול הרפואי באסיר" לפיה אסיר יהיה זכאי לטיפול רפואי בכפוף לשיקול דעת רפואי ובמסגרת מקורות המימון

העומדים לרשות המשיבים.

המשיבים צרפו את תגובת גורמי הרפואה המעידה על הטיפול במבקש ועל התנהלותו.

נטען כי התנהלות המבקש לאורך השנים, כפי שהעיד גם המבקש על עצמו, היא של אדם מכור, הוא מטופל על ידי צוות הרפואה במתקן הכליאה בו הוא מוחזק ואף צפוי לעבוד בדיקת תהודה מגנטית כדי לבחון טיפול בכאב ממנו הוא סובל ואשר נעוץ בפגיעה האורתופדית.

המשיבים טענו כי לא נפל כל פגם בהתנהלות המשיבים וכי החלטת גורמי הרפואה סבירה ביותר ואין הצדקה להתערב בה. אשר על כן, עתרו המשיבים להורות על דחיית העתירה.

ב"כ המבקש הוסיפה בדיון כי העברת המבקש למר"ש נדחתה מסיבה שאינה ברורה, זאת חרף המלצת מתקן הכליאה בו הוא מוחזק כעת על העברתו ולמרות מצבו הרפואי המורכב אשר לטענת ב"כ המבקש אינו ניתן לטיפול במסגרת בית הסוהר שבו הוא מוחזק כיום. המבקש בעצמו תאר בהרחבה את הכאב שנגרם לו בעקבות התאונה והסבל שנגרם לו מהעדר טיפול המתאים למצבו והתחנן לעזרה.

אחר שעיינתי בכתבי הטענות ובצורפותיהם ואחר ששמעתי את הצדדים בהרחבה הגעתי לכלל דעה כי דין העתירה להידחות.

אפתח ואומר, מאמינה אני למבקש כי הוא סובל סבל עז וזקוק לעזרה. המבקש התחנן לעזרה ולהקלת הכאבים מהם הוא סובל. עם זאת, מצבו הרפואי של המבקש אשר תואר כאן בקצרה בלבד, מחייב התייחסות זהירה ובחינה קפדנית של התרופות והחומרים הניתנים לו על מנת למנוע מן המבקש לפגוע בעצמו ושיקול הדעת בטיפול במבקש, בפרט לאור מצבו המורכב, נתון לגורמי הרפואה.

מתגובת המשיבים עולה כי המבקש צפוי לעבור בדיקות נוספות לצורך בירור מצבו הרפואי האורטופדי, אולם ברקע התמכרות המבקש לסם וההכרח לטפל בו בתחום זה.

אני מוצאת להתערב בשיקול הדעת של גורמי הרפואה, אולם אני מוצאת להורות למשיבים להביא את ענייניו של המבקש, פעם נוספת, בפני הנרקולוג ובפני רופאת בית הסוהר על מנת שיבחנו כיצד ניתן, גם במצב המורכב שבו מצוי המבקש, לטפל במכאוביו ולהקל עליו, כאשר אין מחלוקת כי הוא מכור לסם.

בנוסף, יבחנו הגורמים הרלוונטיים בשנית את בקשת העותר, אשר לטענתו גם נתמכת על ידי גורמי הרפואה בבית הסוהר, להעברתו למר"ש על מנת שיוכל לקבל טיפול הולם למצבו הרפואי הקשה.

מעבר לאמור, לא מצאתי ליתן הוראות כלשהן אחרות ואני מורה על מחיקת העתירה.

פסק הדין יועבר לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, כ"ד אייר תשפ"א, 06 מאי 2021, בהעדר הצדדים.